

צרפת

הנאצים בראש

«קדימה, בני המולדת!» שרו השבוע תחנות השידור של פאריס ושל אלג'יריה. כל אחת מהן התכוננה קדימה נגד השנייה. 21 שנה אחרי שהגנרל שארל דה-גול הרים מעבר לים את נס המרד נגד הממשלה הצרפתית, וקרא לצרפתים לקום נגד וישי — קמו הגנרלים של אלג'יריה והכריזו על מרד נגד ממשלת פאריס. אלא שהפעם היה המצב הפוך. או מרד דה-גול נגד כנופייה של גנרלים ריאקציוניים ופאשיסטיים. ה' פעם מורדים הגנרלים והפאשיסטיים נגד דה-גול.

השעות האבודות. בראש המרידה עמדו השבוע שני גופים רצחניים: הצנחנים, שהנהיגו באלג'יריה את מרתפתיהם של הגסטאפו; ולגיון הוורים, המורכב בעיקרו משכירים גרמניים, רבים מהם בעלי עבר נאצי.

קל היה להם להשתלט על אלג'יריה. ה' שאלה הגדולה היתה השבוע: האם יצליחו להשתלט גם על צרפת?

אילו היתה למרידה תמיכה חזקה בצמרת הצבא בצרפת עצמה, קרוב לוודאי שהיו מחוללים הפיכה צבאית בפאריס בעת ובענין. גה אחת עם זו באלג'יריה. אם הדבר לא נעשה, יש ללמוד מכך כי הקשר היה מוגבל לאלג'יריה, וכי המתמדים קיוו שהצלחתם תשכנע את הגנרלים בצרפת להצטרף.

תוך-כדיכך איבדו שעות יקרות. תחת-ל' הטיל עוד ביום הראשון על הצנחנים לצנוח ליד פאריס ולכבוש את העיר, המתינו הגנרלים. יתכן כי בזאת הפסידו את המערכה. כי בינתיים נקטה הממשלה באמצעי-הזהירות, הוכיחה כושר-עמידה.

הפח והפחית. גם דה-גול היסס. נגד פלישת הצנחנים, תיתכן רק תרופה אחת: חימוש הפועלים. אולם דה-גול המתין. הוא לא רצה לעבור מן הפח הפאשיסטי אל הפחת של הקמת כוח שמאלי מזוין. הוא רשם מתנדבים, גייס את חיל-המילואים — אך דחה את מועד חלוקת הנשק.

דה-גול לא יוכל לכבוש את אלג'יריה בכוח. הגנרלים לא יוכלו, קרוב לוודאי, לכבוש את צרפת. כך יכול להיחצר מצב ממושך של שתי מדינות צרפתיות — עד אשר יתעייפו הגנרלים ותתמוטט אלג'יריה הצרפתית סופית.

קובה

סוף הפלישה

כישלונה של הפלישה לקובה בא במהירות שהפתיעה אפילו את הבאנה. תוך ארבעה ימים בלבד של קרבות, נהרגו נפצעו או נשבו כמעט כל הפולשים. ספינות-הנחיתה, בהן הגיעו, טובעו ליד החוף.

זמן רב אחרי שאחרוני הפולשים נלכדו בביצות של מחוז אוריינטה, עוד המשך אומנם ניקטה כרושצ'וב להטיח האשמות וקללות בפני הנשיא קנדי, אולם לא נראה כאילו יצטרך לממש את אימוני ולשלוח עזרה צבאית לקאסטרו. ראש ממשלת קובה המזוין הסתדר גם בלעדיו.

שלושה צעדים להצלחה. כיצד קרה שהפלישה חוסלה במהירות כזו? התשובה פשוטה: לא זו בלבד שהעם הקובאי לא

וביניהם ראש מערכת העולם הזה, שלום כהן, ששוחח ארוכות עם ראשי ה' משטר בקובה ועם המנהיגים הגולים בפלורידה.

אימונים במחנה של פולשים בפלורידה, ארה"ב קנדי העדיף להסתכל דרך עיני העולם

שני מורדים שבויים מובלים עידידי הכרברום של קאסטרו האכרים לחמו כשם שלא לחמו מימיהם

היתה זאת בדיוק אותה האיחלת שהמריצה את שרותי-הביון הבריטיים ליעץ לאנתוני איזון לארגן את מיבצע-סואץ, בשיתוף עם צרפת וישראל. או אמרו אנשי מנגנון החושך הבריטי כי העם המצרי מוכן למ' רוד בעבד אל-נאצר. אחרי שיחות עם גולי מפלגת-הוואפר בגינבה, הגיעו לכלל מסקנה כי אפשר בנקל לארגן הפיכה בראשית מוחמד נגיב, בשיתוף עם הוואפר והאחים המוסלמים, ושדרושה רק מכה צבאית אחת כדי למוטט את המשטר.

התוצאה היתה, כמובן, הפוכה. הפלישה ואף מתנגדיו נזעקו להשתתף בקרב נגד הפולש הזר. כך נולדה פרשת פורט-סעיד. **כסף, נשק, סוכנים.** כך קרה בקובה. בפלורידה, בגואטמלה ובהאיטי סימו חיילי הפלישה את אימוניהם, בהורכתם הגלויה של אמריקאים. נעשה רק נסיון קלוש ב' יותר להסתיר את העובדה כי פלישה זו תוכננה על ידי שליחי המרכז לביון, מומנה בכסף אמריקאי, אנשיה אומנו במחנות אמריקאים, צויידו בנשק אמריקאי — כולל טאנקים.

במיאמי עצמה הופיעו אורחים אמריקאים כדוברי ממשלת הגולים, שהוקמה בלחץ האשינגטון. אצל אחד מדוברים אלה נערכו שתי רשימות, של המבקשים לסוס להבאנה — לכשתיפול בידי הפולשים. רשימה אחת היתה של סתם חמירים; השניה של עתונאים. **התערבות ישירה?** כאשר הגיעו ה' ידיעות ראשונות על הפלישה בתחילת ה' שבוע שעבר, נאמר כי מספר הפולשים מגיע ל-5000 איש. תחנות-שידור הודיעו על כיבוש ערים ועל התקדמות ממספר חז' פים לעבר הבאנה הבירה.

אולם לא נאמר דבר על התקוממות איכרים, או על בגידת המיליציה. כי ה' מיליציה היתה עסוקה אותה שעה בהדיפת הפולשים. פידל קאסטרו הנהיג את אנשיו בקרב. ביום הרביעי של הקרבות שידר ל' עמו: «צחוננו מושלם». ואילו דוברי ה' פולשים, במיאמי ובניו-יורק, הסבירו: השג' נו את משרתנו. לא היתה כוונה לכבוש את קובה, אלא רק להנחית תגבורת אל ה' לוחמים בסירה אסקאבריי.

מסלה כזו לא הונחתה על ראש ארצות-הברית בכל שנות המלחמה הקרה. ביחוד לאור העובדה שהאמריקאים הסתככו בעמדה קיצונית, המחייבת אותם, «לשחרר» את קובה מידי קאסטרו. ואומנם, אך התפוררו ערפילי הקרבות מעל חופי קובה, הנחיתו אמריקאים 4500 מארינס בגואנטאנמו. ההסבר ה' רשמי: אימונים שיגרתיים.

ההצדקה של האשינגטון, מן הרגע הרא' שון: רצונה להגן על היבשת האמריקאית מפני חדירה זרה. אולם אם עד כה הש' לימו ארצות אמריקה הלא-סגנית עם שליטה עליונה זו של ארצות-הברית על ענייני היבשת כולה, חל עתה מופנה ביחסן. «פעם קבעה דוקטרינת מונרו, אמריקה לאמריקאים, ונאחזנו הסכמנו», הסביר דיפלומאט ברזילאי באו'ם, «אבל כשניו אנתנו רואים שהדוקטרינה שונתה לאמור, דרום אמריקה לצפון-אמריקאים — ולזה לא נסכים!»

היתה זו משמעותו האמיתית של ניצחון המהפכה הקובאית. ויתכן כי בגללה לא חסתפק ארצות-הברית בפלישת-הנפלה, ש' בוצעה בעקפיטן על-ידי גולים שכירים, תס' תכך, תחת זאת, בהתערבות ישירה.

טרו נקט בשלושה צעדים מהפכניים, שהב' טיחו זאת:

● הוא פירק את הצבא הקובאי. צבא זה, שהקים על-ידי באטיסטה ודיקטטורים אחרים לפניו, החזיק תמיד בידיו את גורל הממשלות. כאשר חולל לחום באנשי קאס' טרו, התמוטט שלטון באטיסטה, וקובה כולה נפלה בידי המהפכנים. על ידי פירוק צבא זה, הבטיח קאסטרו את עצמו מפני בגידתם של חיילים מיקצועיים צויינים.

● הוא חילק את האדמות לאיכרים. בי' פעם הראשונה, בתולדות קובה, ניתן ה' עושר הרב של האי בידי עובדי האדמה. בפעם הראשונה ידעו פירושם של חיים ללא מחסור ועושר. התוצאה: חמישה מיליון חסידים נלהבים של המהפכה, שידעו כי אויבי קאסטרו הם גם אויביהם, הרוצים לגזול את אדמותיהם.

● הוא הקים את המיליציה. צבא עממי זה, שכוחו הוערך ברבע מיליון איש, גוייס מבין האיכרים והפועלים. הוא צוייד בנשק רב ואומן כהלכה. מכיון שחייליו שותפים ברחחה הכלכלית שהמהפכה הביאה לאיכרים, נלחמו לא רק למען פידל, אלא גם למען משפחתם וקיומם.

האיכרי ש' קנדי. עובדות-יסוד אלה לא היו סודיות כלל, אולם, משום מה, נעלמו מעיני שירותי הביון של ארצות-הברית. המוסד המרכזי לביון העדיף לראות את המצב בעיניהם של הפוליטיקאים הגו' לים במיאמי. הוא הבטיח לנשיא קנדי, כי ברגע שינחתו בקובה ראשוני הפולשים, יתקומם העם נגד קאסטרו, יצטרף אל «משחרריו».

קנדי היסס זמן רב לפני שנתן את ה' אוקי. אולם תוכנית זו תוכננה עוד בימי אייזנהואר, וברגע שהנשיא החוש נתן לה את הסכמתו — הוצאה לפועל.